

Een belangrijk aspekt in bevrijdende zin van zelfovergave is, als je leert inzien dat het niet gaat om doen wat je fijn vindt, maar fijn vinden wat je doen moet! Dit is een overgave van het lagere ik aan Christus en geeft echte vreugde. “Wat wilt U dat ik doen zal?” De belangrijkste geboden voor de mensheid zijn: God lief hebben boven alles, en je naaste als jezelf! Over dit laatste het volgende. Eerst zal je jezelf voldoende lief moeten hebben (=gezond egoïsme), anders kan je God en een ander niet liefhebben. Wat wordt dan verstaan onder liefde voor je naaste hebben? De opdrachten voor het ‘liefhebben’ verschillen per mensheidsperiode. In zeer oude tijden was liefde voornamelijk seksualiteit (Maan en Mars, en dit is voor vele mensen nog steeds alleen zo). Dan later groeit liefde verder uit als een ander willen behagen (voornamelijk partner, kind en eigen volk) en met zedelijkheid, kunst en schoonheid (Venus). En onder het Vissentijdperk (Jupiter = heerser van Vissen) groeit ook liefde voor de gehele mensheid, als altruïsme. Dit is dus liefde o.a. volgens de sociologie: iedereen onderdak, eten, scholing, en kleding. Dus voor ons blijft gelden dat wij een medemens ook hiermee dienen te ondersteunen! Ofwel, dit is liefde op mensenmaat, of humanisme, als je het zo wilt noemen. Werkelijk, dit mag niemand gering-schatten, maar denk niet hiermee ‘goed’ te kunnen doen! Dien de ‘waarheid’, want als men goed wil doen, dwingt men een ander om slecht te doen! (altijd balans in polariteiten op aarde). De nieuwe opdracht, en zeker van een spiritueel mens, ligt in liefde op nog hoger niveau (Waterman). Dit is een verhoging van alle overige hiervoor genoemde liefde, namelijk, naar liefde voor iemands zielenontwikkeling, voor iemands eigen lotsbestemming. Uit dit principe werkt bijv. een bonafide geestesschool. Nu geldt de liefde op mensenmaat, als opdracht in het Vissentijdperk; en voor de spirituele mens dus tevens nog de liefde voor de zielenontwikkeling. En juist hier hangt een prijskaart aan. Eerlijke interesse in een ander, offerbereid je in te willen spannen voor wat die ander nodig heeft (en niet wat die ander wil!), ja soms zelfs verwurgd te zijn dat je die bestemming maar niet kan vinden, voor die enkele mens waar je van houdt. Onpersoonlijk (=zonder aanzien des persoons!) deze liefde proberen te geven [de valkuil van onpersoonlijk is anonimiteit, waarbij de werkelijke interesse (=liefde) voor een ander ontbreekt]. In dit leven, al is het maar voor één mens, zijn of haar bestemming vinden, en daar die mens op de juiste manier mee te verbinden, is bij uitstek in de Imitatio Christi staan! Daarmee is deze incarnatie dan buitengewoon geslaagd! Probeer maar eens voor een ander een cadeautje voor zijn verjaardag te vinden waarbij die persoon dan aangeeft dat het precies is wat hij graag zou willen hebben. Dit huiswerk, waarbij je je werkelijk dient te verplaatsen in die ander, is nog maar een fractie van wat bedoeld wordt met de lotsbestemming van die ander te vinden. Dit is een enorme inspanning, doch nodig om de liefde op Watermanniveau te verstaan. En zo begrijp je dat de meeste mensen deze inspanning niet echt willen geven (en de hierdoor ontstane medeverantwoordelijkheid!), en daarom maar blijven hangen in vage bespiegelingen en karikaturale liefde (is veelal eigenliefde!). En maar klagen dat ze niet progresseren op het zielenpad. En dit dan vaak een ander nog eens verwijten ook! Onze vooruitgang hangt samen met wat wij (op alle vlakken) voor een ander kunnen betekenen. “Alles wat u voor een ander doet, heeft u voor Mij gedaan”, en, “Alles wat u van een ander begrepen heeft, heeft u van Mij begrepen”, zei Christus. Zo komen we dan bij het tweede aspekt. Wie is mijn naaste aan wie ik mijn liefde moet schenken? Feitelijk is iedereen en zelfs alles mijn naaste. Maar ook hierin zie je, net zoals hoe de intensiteit van de liefde moe(s)t groeien, dat ook het begrip naaste moet groeien. Echter, nu is mijn naaste eerst die enkeling waar ik van houd. Hoe verder in de periferie, des te minder mijn verplichtingen. Voorlopig althans, want wij zijn Christus niet, maar wij zijn wel op weg om een godmens te worden. Wij dienen Hem na te volgen (niet na te bootsen = karikatuur) met alle vermogens die wij hebben. En aanvangende met een enkele mens in het bijzonder. Iedereen is geroepen deze bevrijdende Weg te gaan. **Hebt uw naaste lief gelijk uzelf!**

Paul Wink

Lao-Tse: “*Wat je wilt ontvangen, moet je eerst geven*”.